

ZBIERACZ

LITERACKI I POLITYCZNY.

NOWY ROK.

Nowy rok jedzie. Jedzie—białą szkapą.
Jak na roroga witaj, witaj, krzyczą,
Tlum dzieci wrzeszczy: „co nam wie-
(ziesz papo?

„Masz torbę z tyłu, posiej nam zdo-
(byczą,

Rok miło-wdzięczny szczerzy się mi-
(łośnie,

Do torby sięga, torba duża rośnie,
Szkapą pomyka, dzieci na wyścig!

Rok się uklonił i pokazał figę,

J. N. Ramiński.

O! biédni o cnotliwi! wy je-
steście temi dziećmi których
rok za rokiem zwodzi;— bo do
was majetni a przebiegli, często
by się sprawiedliwie odezwać
można:

„Fortuna której koło ustawnie się toczy
„Była ślepą dla innych dla was mia-
ła oczy;

„Coście tylko pragnęli wszystko wam
(los zdarzył;

„Wyście się tam ogrzali, gdzie się dru-
(gi sparzył.

Biédni jednak witają tego przy-
bysza z uśmiechem radości i na-

dziei, gdyż marząc że on le-
pszym będzie od ubiegłych, za-
pominają o sprawdzającym się
codziennie a przez Krasickiego
w następujących rymach objawio-
ném zdaniu:

„...? ... w starym ucierpieli,
„I w przyszłym cierpieć będą zapewne
(musieli,

„Nie kończy się pocziwych niefortuna
(z rokiem,

„Rzadko się cnota szczęsnym ucieszy
(wyrokiem!

„Ta łatwowierność myślałem
że wypływa z naszego charakte-
ru, który zwykle otwiera z koń-
cem starego roku serca nasze
dla nowego, aby je napęłnić
może nową przykrością. Myśla-
łem lecz zbłądziłem, bo rozpatru-
jąc się w dziejach, przekonałem
się że biédnych mieszkańców ca-
łej ziemi jest powszechną mo-
wą nadzieja, a powszechnym
skutkiem bardzo małe coś, al-
bo wielkie nic. Już w starym
Rzymie podobnie witano nowy
rok z największą radością, z tą

tylko różnicą, iż prace publiczne nie były zawieszane, ale owszém gorliwość podwajano w tym dniu aby przez to dać poznać, że zamięrowanie pracy przewodniczyć ma w ciągu roku wszystkim sprawom mieszkańców. — Dzieki Niebu, że tego zwyczaju co by nie jednemu nie przypadł do smaku nie dostaliśmy po nich w spuściznie, razem ze zwyczajem cieszenia się w nowy rok, i rozsyłania podarków zwanych u nas kolędą. — Lecz możeby z tylu innemi i ten ostatni zwyczaj u nas zaginął, gdyby nie przypominali nam tego, włóczący się od domu do domu, to stróże nocni, co chrapaniem po ulicach napominają przechodzących że już czas snu używać; to lampiarze, co nam miasto oświecają jakby święto-jańskimi rabaczkami; to trębacze, woźni, afiszery i inni im podobni i w części podobnie wypełniający swe powinności. Wdzięczność im za to szczególnie od tych się należy, którzy w nowy rok odbierać mają piękną kolendę, jak mi to pod sekretem powiedziała pewna wdówka. — A że co ona wie, już nie jest sekretem; przeto uchylając przed czasem zasłonę

tajemnicy, dopuszczę się tylko rabunku torbeczki naszej wdówki zbajkami, plotkami, nie uczynię jej nawet wielkiej krzywdy; gdyż cóż łatwiejszego w Krakowie, jak napelnić ją nowemi, szczególnież jeszcze osobie która się tём jedynie zatrudnia. — Przeto proszę posłuchać wyjątku z rozmowy *Zbiéracza* z wdówką: «Zebyś nam ty pisał nie przestarzałe brednie, ale to, co będzie, wszyscy by cię zwięszkiem zadowoleniem czytali. — To niepodobieństwo! Ja Bogu dziękuję, że chociaż później wiem co jest, a ty chcesz bym wiedział co będzie. — Ale bo wy mężczyźni, zaraz z całego świata chcielibyście mieć nowiny, my tam kobiety na krakowskich przestajemy; i dla tego ja na przykład już wiem co w nowy rok będzie. I tak Pan A... który chodzi krzywą drogą i myśli że dojdzie do szczęścia, dostanie po kolędzie książkę po napisem: *Jeżeli chcesz być szczęśliwym, staraj się być pocziwym*, która go trochę, przynajmniej na kilka minut, zapozna z samą sobą. — Och mistrzyni z domu państwa B.... siatkowy woreczek z dukatami, dostanie wzamian

za to, że swoje elewki objawszy w modne wychowanie, zganila w nich w pojoną od poprzedniczki swojej chęć trudnienia się gospodarstwem i igielką, jako rzeczy dla majątnych panienek na nie dziś nie przydatne, a natomiast rozpoczęła z niemi kurs deklamacyi scen romantycznych z dramatów Hugona i Damasa, aby mogły, gdy pójdą za mąż, zadeklamować w uszy pocziwych swoich małżonków.— Pani C.... mająca dobrodusznego męża, dostanie od Pana D.... nową muzykę do kontradansu, odznaczającą się melodyą *w Changé!* Pan E.... którego prawda i zdrowy rozsądek rażą w oczy, dostanie umbrellę na której są malowane różne zwierzęta.— Pan E.... o którym ludzie nie koniecznie dobrze mówią, będzie obdarzony zegarkiem kieszonkowym z kukawką;— Pan F.... nowiniarz i łgarz pierwszego rzędu zacznie odtąd sam sobie wierzyć, odbierze bowiem kilkaset listów dziękczynnych za udzielone wciąż roku nowości.— Podstarzałemu kawalerowi H.... doręczone będą po kolendzie litografowane ruiny Babilonu.— Pan L... ten podstarzały mężuło co to ma

przystojną żonę, a który patrząc zawsze prawie z okna przez perspektywę, obserwuje kawki na kościołach a nie widzi co się w domu dzieje; dostanie lunetę nowego wynalazku z obydwóch stron zbliżającą.— No już dosyć moja Pani. Pozwól jeszcze tylko o jednej powiem.— Stambuchy bilety pieczętki, i tym podobne drobiazgi dostaną od ciebie trzymający *Zbiéracza*.— To gdy mi powiedziała, nie mogłem pomimo chęci niewciągania jej w dalszą a i tak już nudzącą mnie rozmowę, nie zapytać się o źródło tej wiadomości: «Powiedziała mi Pani L.... że słyszała od Pana Ł.... a par...— Dosyć! dosyć! przedźjebym doszedł początku podań o założeniu Krakowa, a niżeli początku bajek będących jednym z najdoskonalszych wyrobów językowych naszego miasta.— Nie dziwuj się Pan teńu, cóżby lepszego miały doczynienia języki naszych pieczeniarzy zjadających bezkarnie cudze obiady, starych panien na koszu, srodze przeciw całemu światu zagniewanych?— Słabość to jest mój Panie, słabość.— Niechcąc tej słabości jak ją pani nazywasz pomnażać, i tę

niby prawdę w bajkę zamieniać, muszę jej wyznać, że wieść o rozdawaniu kolędy przezemnie jest najszczerzą prawdą.— Moja kochany to nauka dla ciebie, że przed ludźmi nie można nie mieć w tajemnicy.— Nie moja pani, przed ludźmi można mieć tajemnicę, ale z ludźmi to nie podobieństwo; gdyż wystaw sobie ja o tem powiedziałem pod sekretem dwom tylko moim przyjaciółom, a widzę że już o tem nie mal wszyscy wiedzą.

Tak *Zbiéraczu*, wiedzą ale wiedzą w sekrecie, i tylko w sekrecie wychwalają ten twój pomysł.— Nie jest to mój pomysł, ja nie chcę jak wielu innych za cudze rzeczy odbierać pochwał, jestem *Zbiéraczem*, i zbieram a w tem cała moja zasługa, jeżeli raz temu drugi raz temu przyniosę zabawę, wszystkich bowiem zadowolić jest niepodobieństwem gdyż różne są gusta, jednych bawi *bajacco*, a drugich mordercza walka byków.

Bądź Pani przeto łaskawa o-
znajmić tym co ten pomysł wychwalają, że to jest proste naśladowanie francuzkiego zwyczaju, gdzie w nowy rok redakcyja nowego pisma peryody-

cznego pięciu set pierwszych prenumeratorów obdarza podobnemi bagatelkami.— Tak, tak, z radością przerwała mi mowę, wszystkim opowiem.... jakże się będą cieszyli!... kto się mógł tego spodziewać... jakże żałować będą ci, co się nie prenumerowali, a teraz bywaj mi zdrow,— i nagle wybiegła.— Pobiegła, bo jej ta wiadomość tak na języku ciężała, jak zbrodnia na sumieniu człowieka; pobiegła nie dając mi dokończyć » że ta prawda zamieniła się w bajkę » a chociaż podobne zdanie filozoficznie biorąc, jest nie przypuszczalne, jednak na świecie często się przytrafia, iż dzisiejsza prawda jutro jest bajką, i nawzajem.— Lecz to najlepiej objaśnić przykładem, kiedyś powiedział, że 500 pierwszym prenumeratom postanowilem ofiarować kolędę, była prawda, dziś gdy tylu nie było łaskawych zaprenumerować się, jest więc niepodobieństwem dać, a zatem jest bajką.— A ponieważ dla powyższej przyczyny nie przyszły do skutku moje najszczerze chęci, przeto zmuszony jestem ograniczyć się tylko powinszowaniem.— A lubo

podług mnie liczne życzenia w nowy rok składane, są zwykle dzisiaj poniżającą i szyderczą przymówką, nie zaś wylaniem się serca przejętego prawdziwem uczuciem miłości bliźniego; jednak nie powstaje przeciw zwyczajowi, i jako nieprzyjacieli wszelkich odróżnień, spiesząc chętnie za tłumem, a pomnażając zgraję przyjaciół, na których brak nikt zapewne w tym dniu narzekać nie może, winszując, aby wszystkim jak najlepiej się powodziło, to jest niech wszyscy mają to, co tylko mieć się im podoba.— Można jednak obok powyższych życzeń przytoczyć i Krasieckiego: Bądź więcćj niż sławnym więcćj niż (bogatym, Bądź więcćj niż szczęśliwym, a cóż (przyjdzie zarym? Oto iżbyś przesadził, i nie był szczęśliwym, Miej co masz, a miej kontent to szczęściem prawdziwym.

WYJĄTEK

Z POZOSTAŁYCH PISM Ś. P.
FRANCISZKA KARPIŃSKIEGO.

Przestrogi, pod błogosławieństwem dane wnuczce mejj Katarzynie

Rozierowskięj, po jej ślubie z Walentym Starościcem Ostroskim.

Najpierw, Kasiu, pamiętaj o tém zawsze, że Bóg widzi wszystko co robisz, a tak będziesz robić wszystko, co Bóg lubi.— Szanuj matkę męża twojego, jak swoją. Ty nie masz już swojej. I wiédz o tém, że łez płaczącęj na dziecię matki, zawsze Bóg pomścił się. Bądź dla niej przychylniejszą w każdym zdarzeniu służebnicą.

Szanuj i rodzinę męża twojego, ona już twoją jest, a my daleko od ciebie teraz odsunieni będziemy.— Jeżeliby mąż twój był kiedy gniewny na ciebie, a miał przyczynę gniewu; przeprasza go zaraz, upokorzenie miękczy gniewy największe. — A jeżeliby przyczyny nie miał, nie odpowiadaj mu zaraz ostro, żeś niewinna; ale aż opłonie: a tak ón się przepraszać będzie. Małżonkowie niecierpliwi, są jak dwie główne rozpalone, które, im bliżej siebie, tém się bardziej niszczą.— Chron się wdawać w poufalość z młodzieżą: bo choćbyś była niewinną, podjęzienie męża robi mu pomalę wstręt od ciebie.— Pamiętaj

na przysięgę wierności małżeń-
skiej: bo myśl nawet twoję Bóg
zobaczy i karać ją będzie. —
Jeżeli ci Bóg da dzieci, chowaj
je w wierze chrześcijańskiej.
Niech najpierwszém ich ówiecze-
niem będzie mówić prawdę: a
tak Bóg je polubi i pobłogosła-
wi, jak swoje dzieci: bo on jest
ojcem prawdy. — Szukaj towa-
rzystwa z uczciwemi tylko ko-
bietami, a będziesz miana za
uczciwą. — Wsprzeczkach zaś w
posiedzeniach ustąp upartym, a
będziesz miana za grzeczną: za-
letą płci niewieściej jest skro-
mność: niech tę widać będzie
w słowach i w ubieraniu się two-
jém: wstydliva żona i męża
swojego wstydzi się. — Dbaj w
każdem zdarzeniu o honor mę-
ża twojego, bo to razem twoim
jest honorem: a najlepiej się o-
bronie od gadania ludzkiego,
niewinnością życia waszego. —
Nie próżnuj, ile możności nigdy,
zawsze się czém użyteczném za-
trudniając; bo próżnowanie dro-
gą bywa wielu do występków.
— Wejście do małżeństwa jest
usłane kwiatami, a wstąpiwszy
za próg, czasem się głogi i
ciernie znajdują. Jeżeli byś kiedy
na nie napadła? — ty je Kasiu,

statkiem i cnotą pokruszysz. —
Nie masz ty posagów wielkich,
ale najlepiej wyposażona każda,
która w dom męża przyniesie
skromne cnoty. — Nie na samęj
z mężem przedstawajcie miłości;
przyjaźń wam potrzebniejsza do
śmierci, i ta niech zawsze idzie
przed miłością. — Pamiętaj jak
możesz, o wspieraniu ubogich
i nieszczęśliwych: ich ci to mo-
dlitwy najprędzej stają przed
Bogiem, i wyrobią ci z mężem
życie długie i szczęśliwe. — Nie
zapominaj o twoim ojcu, o two-
ich braciach, i czyn im honor
postępkami twojemi. — Nie za-
pominaj o mnie, który ci te
przestrogi pod błogosławień-
stwem daję, prosząc boga, a-
żeby ci wraz z mężem twoim,
przy długim życiu i pomyślno-
ściach, nie zbywało w domu na
potrzebach, a między ludźmi
na przyjaciółach R. L....

F R A S Z K I.

Rok stary schodzi z pola, już
się z nim nikt wdawać nie będzie,
nie wspomnią nawet o jego zasłu-
gach chyba o tém, co winien.

Największym nieprzyjacielem ko-
biet jest — Kalendarz, albo wier-
ne zwierciadło.

P O L I T Y K A .

FRANCYA. *Paryż* 16 Grudnia. Marszałek Clauzel jest już na drodze w odwrocie do Francyi, i w téj chwili przybył do Korsyki gdzie ma kwarantannę odbyć.

W skutku gabintowej rady mianej w ostatnich dniach, wydano rozkazy wysłania natychmiast 15,000 wojska do Afryki, a należące do wyprawy konstantyńskiej mają powrócić.

Zajęcie miasta Guelma zrobiło skutek jakiego się marszałek Clauzel spodziewał. Achmet nie śmie się w Konstantynie rozłożyć: radzi nawet mieszkańcom oddalenie się z tamtąd, i udanie Kamarkandy miasta w południowej stronie, o trzy dni drogi od pierwszego leżące. Nagły powrót księcia Orleanu z Bruxeli przypisują niepomyślnym wiadomościom z Konstantyny.

Generał Damremont odebrał rozkaz udania się do Afryki, dla pełnienia urzędu zastępczo jeneralnego gubernatora.

Rząd zajmuje się, przedsięwzięciem ostrych środków przeciw batalionowi, którego niekarność zaszkodziła działaniom Armii, i oddaniem wielu officerów pod sąd wojenny.

Nazwisko generała, który we

wszystkich listach z Afryki posądzony jest o tchórzostwo nie jest już tajemnicą. Jest to generał Rigny, brat admirała tegóż nazwiska, który w bitwie pod Nawarynem flotłą komenderował, później był posłem w Konstantynopolu i ministrem Marynarki. Według niektórych wiadomości ma być tenże na własne żądanie pod sąd wojenny oddany.

Prywatne listy z Bony donoszą iż za spostrzeżeniem wałów i sposobu fortyfikacyi Konstantyny, poznali officerowie głównego sztabu francuzkiego, obecność także angielskich inżynierów. Z regularnej i rozmyślniej obrony domyślano się, iż Arabowie zostają pod rozkazami wyćwiczonych w sztuce wojennej officerów.

Bajonna. 12 grud. Espartero robi przygotowania do zarzucenia mostu na Cedagna aby na lewym brzegu Nerwiona z 19 batalionami i 32 armatami posunąć się ku Bilbao.

11go przybył Gomez nad Ebro. Dywizye Clonarda i Iribara przybliżyły się do téj rzeki.

13go Espartero napadł na równinie Castrejana na linię Karlistowską i udało mu się zająć wiele nieprzyjacielskich stanowisk.

HISZPANYA. Madryt. 10 grudn. Wiadomości z Andaluzji potwierdzają ważne korzyści które przez potyczkę pod Arcos odniesiono niemniej zupełne zniszczenie dywizyi Gomeza.

Podług ogłoszonego rozkazu w gazecie Dworskiej, muszą wszyscy obywatele od 17 do 50 lat należeć do gwardyi narodowej.

PORTUGALIA. Lizbona 7 grud. W Elwas powstało wielkie zamieszanie w skutek wybuchłych nieporozumień w 2giem batalionie piechoty, miało to być z poduszczenia Miguelistów.— 20 listopada po paradzie zrobiło się zaburzenie, żołnierze stawiali na życie generała pod pozorem, że tenże im nie wypłacając, pieniądze na co innego obraca. Następnego dnia powtórzyli to, w nadziei iż im dopomoga strzelcy z 5go regimentu, za wystąpieniem konnicy z rozkazu generała, 10 żołnierzy zostało aresztowanych.

Indycat ur de Bordeaux umieścił następne polityczne wątpliwości, wynikłe ze zdarzeń tegorocznych, do rozwiązania w roku przyszłym.

Wątpliwem jest, czyli Ministerium nasze utrzyma się;

Wątpliwem, czyli do składu jego wnijdzie p. Thiers, a nie ustąpi p. Guizot;

Wątpliwem jest, czyli Francya nie skłoni się nareszcie do interwencyi w Hiszpanii;

Wątpliwem, czyli Gomez pobity, czy nie pobity;

Wątpliwem, czyli karliści od oblężenia miasta Bilbao odstąpili, lub nie;

Wątpliwem, czyli się rząd Królowej Krystyny w Madrycie, a Donny Maryi w Lizbonie utrzyma;

Wątpliwem, czyli migueliści Portugalii niewstrząsną;

Wątpliwem nareszcie, czyli się w Anglii ministerium whigowskie utrzyma lub czyli tam zmiany nastąpią.

(Dz. Pow.)

Pismo to wychodzi trzy razy wtydzień to jest: w **PONIEDZIAŁEK**, **ŚRODĘ** i **PIĄTEK** o drugiej po południu. — Zaliczenie kwartalne na 36 Nrów wynosi Złp. 6 i przyjmuje się w handlach Wych Rocha i Schreibera.

W Krakowie Czcionkami Józefa Czecha.